

РЕШЕНИЕ

№ 6446

гр. София, 29.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 06.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7594** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./.

Делото е образувано по жалбата на И. Д. Н., в качеството ѝ на Директор на ЦДГ „Ч.“ - [населено място], против решение № 197/16.07.2012 г., постановено от Втори специализиран заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация. Излагат се доводи за материална незаконосъобразност на оспорения административен акт, предвид липсата на осъществена пряка дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. спрямо Е. А. Е.. Обосноват се съображения, че дължимостта на допълнителен платен годишен отпуск по КТД за системата на народната просвета от 30.06.2008 г. е решен с влязло в сила решение № 2625/05.08.2010 г., постановено по гр.д. № 12533/2009 г. по описа на Районен съд Пловдив. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение.

Ответникът - Комисията за защита от дискриминация, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Обосновава съображения, че постановеният от Комисията правен резултат е съобразен със становището на Министерството на труда и социалната политика, че раздел 5 и раздел 6 от КТД се отнасят до всички работещи в системата на народната просвета. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди оспореното решение на Комисията за защита от дискриминация. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Е. А. Е. изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Заинтересованата страна-Министерството на образованието, младежта и науката, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, че оспореното решение противоречи на чл. 51Б, ал. 4 от Кодекса на труда и на влязло в сила съдебно решение, с което съдът се е произнесъл по същия спор в обратния смисъл. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на Комисията за защита от дискриминация.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в законоустановения срок от надлежна страна-адресат на индивидуален административен акт с негативни правни последици.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Производството пред административния орган е образувано с разпореждане № 365/08.06.2011 г. на Председателя на Комисията за защита от дискриминация, въз основа на жалба вх. № 44-00-2075/03.06.2011 г., подадена от Е. А. Е.. В хода на производството е установено, че от 20.06.1986 г. до 27.05.2010 г. жалбоподателката е работила като учител в ЦДГ „Ч.“, като за учебната 2007/2008 г. и 2008/2009 г. не ѝ е било разрешено от директора И. Д. Н. ползването на допълнителен платен годишен отпуск по чл. 35 от КТД за системата на народната просвета от 30.06.2008 г. По същото време Е. А. Е. е изпълнявала и длъжността Председател на Общинското ръководство на НСРОНС „Защита“-гр. П..

Въз основа на така проведеното административно производство и установеното от фактическа страна, административният орган е издал оспореното решение, с което

1. е установил, че И. Д. Н., като Директор на ЦДГ „Ч.“, в качеството си на работодател, с отказа си да предостави на Е. А. Е. допълнителен платен годишен отпуск в съответствие с разпоредбите на КТД за системата на народната просвета от 30.06.2008 г., е осъществила състава на пряка дискриминация по признак „синдикална принадлежност“ спрямо Е. А. Е., с което е нарушила разпоредбата на чл. 4, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗЗДискр.

2. наложил е на основание чл. 80, ал. 3 във връзка с ал. 1 от ЗЗДискр. на И. Д. Н. в качеството ѝ на директор на ЦДГ „Ч.“ глоба в размер на 300 лева за това, че не е изпълнила задължението си да осигури допълнителен платен годишен отпуск на служителката си Е. А. Е..

При извършената на основание чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено от компетентния по чл. 47 от ЗЗДискр. административен орган, а именно: Комисията за защита от дискриминация, в качеството ѝ на специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В изпълнение на чл. 55 от ЗЗДискр., Комисията за защита от дискриминация е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становищата на участниците в производството. Съгласно чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр. на страните е предоставена възможност да се запознаят със събраните писмени доказателства и да изразят своето

становище. Съобразно чл. 60-63 от ЗЗДискр. е насрочено и проведено открито заседание, на което са присъствали страните, изслушано е тяхното становище и са събрани поисканите от тях доказателства.

С оспореното решение, административният орган е приел, че И. Д. Н., като Директор на ЦДГ"Ч." е осъществила пряка дискриминация по отношение на Е. А. Е. по признак „синдикално положение”, доколкото в качеството си на работодател не е изпълнила задължението си да осигури ползването на допълнителен платен годишен отпуск, в съответствие с разпоредбите на КТД за системата на народната просвета от 30.06.2008 г.

От правна страна, оспореното решение е мотивирано с разпоредбата на чл. 4, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗЗДискр.

Визираната разпоредба забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Р. Б. е страна. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр. е необходимо да са осъществени всички елементи на фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерния диференциран подход към дадено лице или определен кръг от лица трябва да е обвързан от признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр.

В случая предпоставките, даващи основание да се квалифицира третирането на Е. А. Е. като дискриминация по смисъла на ЗЗДискр., не са налице.

На първо място, в административното производство не са събрани доказателства на други служители на ЦДГ"Ч." да е било предоставено ползването на допълнителен платен годишен отпуск по чл. 35 от КТД за системата на народната просвета от 30.06.2008 г. Липсата на тези доказателства не позволява да се направи извод, че Е. А. Е. е била третирана по-неблагоприятно от други лице при сходни обстоятелства на основата на заеманата от нея длъжност Председател на Общинското ръководство на НСРОНС „Защита”-гр. П..

На следващо място, за да е налице неизпълнение на задължението за осигуряване на допълнителен платен годишен отпуск на Е. А. Е. от страна на И. Д. Н., в каквато насока са изложени от Комисията мотиви, е необходимо това задължение да е нормативно установено по отношение на директорите на ЦДГ, в каквото качество същата е привлечена към отговорност.

КТД за системата на народната просвета от 30.06.2008 г., въз основа на разпоредбите на който Е. А. Е. е заявила правото си да ползва допълнителен платен годишен отпуск, е сключен между Министерството на образованието, младежта и науката, Съюза на работодателите в системата на народната просвета, Сдружението на директорите в средното образование в Р. Б. и Синдиката на българските учители към Конфедерацията на независимите синдикати в Б., Синдиката „Образование” към КТ”Подкрепа” и Независимия учителски синдикат към Конфедерацията на независимите синдикати в Б., което го определя като КТД, сключен на

отраслово/браншово ниво. В раздел V, чл. 35 от този договор са договорени по-големи размери на отпуските по чл. 155 и чл. 156 от Кодекса на труда за работещите в системата на народната просвета. В чл. 5 от КТД е записано, че договореностите са задължителни за работниците и служителите, които са членове на синдикалните организации и за работодателите, членове на организациите на работодателите-страни по договора, освен ако не е записано друго.

Съгласно чл. 51Б, ал. 1 от Кодекса на труда, КТД по отрасли/браншове действа само за представителните синдикални и работодателски организации в бранша/отрасъла, които са страна по него. Възможност за разпространение на неговото действие е предвидена в чл. 51Б, ал. 4 от Кодекса на труда, съгласно който при спазване на законоустановените условия и процедура Министърът на труда и социалната политика може да разпростре прилагането на договора или на отделни негови клаузи във всички предприятия от отрасъла или бранша. По делото липсват доказателства за издаден акт от министъра в този смисъл. Напротив, в писмо изх. № 37-104/04.07.2011 г. на Министерството на труда и социалната политика изрично е посочено, че Министърът на труда и социалната политика не е издавал акт, с който да е разпростряно действието на браншови/отраслов КТД, сключен в системата на народната просвета. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира за незаконосъобразен изводът на Комисията за защита от дискриминация, че разпоредбата на чл. 35 от КТД от 03.06.2008 г. е породила своето автоматично действие, въз основа на чл. 5 от КТД. В този смисъл са и мотивите на влязлото в сила решение № 2625/05.08.2010 г., постановено по гр.д. № 12533/2009 г. по описа на Районен съд Пловдив, с което са отхвърлени исквете на Е. А. Е. за заплащане на обезщетение за неизползван допълнителен платен годишен отпуск по КТД от 03.06.2008 г., които в нарушение на чл. 297 от ГПК не са съобразени от Комисията за защита от дискриминация.

В обобщение на изложеното настоящият съдебен състав намира, че в случая не е налице защитен признак, на който да се основава приетата за установена от Комисията за защита от дискриминация пряка дискриминация, поради което оспореното решение следва да бъде отменено като материално незаконосъобразно.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 - ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 197/16.07.2012 г., постановено от Втори специализиран заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: